393R2847

20.10.93 *EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING* Nr L 261/1

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 2847/93

av den 12 oktober 1993

om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag([1]),

med beaktande av Europaparlamentets yttrande([2]),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande([3]), och

med beaktande av följande:

Enligt artikel 12 i rådets förordning (EEG) nr 3760/92 av den 20 december 1992 om ett gemenskapssystem för fiske och vattenbruk([4]) åligger det rådet att införa ett kontrollsystem för gemenskapen.

Om den gemensamma fiskeripolitiken skall lyckas bör ett effektivt kontrollsystem införas som omfattar alla aspekter av denna politik.

För att nå detta mål måste ett sådant system innehålla föreskrifter för kontroll av att åtgärderna för bevarande och förvaltning av fiskeresurserna, strukturåtgärderna och åtgärderna avseende en gemensam marknadsorganisation genomförs; det måste också innehålla vissa bestämmelser om sanktioner ifall åtgärderna inte genomförs omfattande hela fiskerisektorn, från producenten till konsumenten.

Det är bara om de berörda parterna erkänner att systemet är berättigat som det kan ge önskat resultat.

Även om det i första hand är medlemsstaterna som ansvarar för kontrollen, bör kommissionen också försöka se till att medlemsstaterna opartiskt kontrollerar och förebygger överträdelser. Kommissionen bör därför ges de finansiella medel samt rättskipnings- och lagstiftningsmedel som tillåter den att utföra detta uppdrag så effektivt som möjligt.

Erfarenheten från tillämpningen av rådets förordning (EEG) nr 2241/87 av den 23 juli 1987 om vissa åtgärder för kontroll av fisket([5]) visar att det är nödvändigt att skärpa kontrollen av tillämpningen av föreskrifterna för bevarande av fiskeresurserna.

Det krävs att de inblandade parterna inom fiskerinäringen tar på sig ett ökat ansvar för att se till att åtgärderna för bevarande och förvaltning av fiskeresurserna genomförs.

Politiken avseende förvaltning av fiskeresurserna, som särskilt bygger på totala tillåtna fångstmängder (TAC), fångstkvoter och tekniska åtgärder bör också omfatta förvaltning av fiskeansträngningen, som innebär att fiskeverksamheten och fiskekapaciteten övervakas.

För att kunna övervaka alla fångster och landningar måste medlemsstaterna kontrollera den verksamhet som gemenskapens fiskefartyg bedriver i alla marina farvatten, samt all annan verksamhet som är förknippad med denna och har på så vis möjlighet att granska tillämpningen av bestämmelserna för den gemensamma fiskeripolitiken.

Det är av avgörande betydelse att medlemsstaterna samarbetar under inspektionerna av fiskeverksamheten ute till havs för att dessa skall bli så effektiva och ekonomiskt försvarbara som möjligt, särskilt under de inspektioner som företas i farvattnen utanför en medlemsstats jurisdiktion eller överhöghet.

I samband med införandet av den gemensamma fiskeripolitiken är det nödvändigt med åtgärder för att kontrollera de fartyg som för ett tredje lands flagg och befinner sig i gemenskapens farvatten. Det behövs särskilt ett system som gör det möjligt att följa fartygens rörelser och motta meddelanden om vilka arter som fartyget har ombord, utan att detta påverkar rätten till oskadlig genomfart genom territorialvattnet och friheten att navigera i fiskezonen om 200 sjömil.

Genom att medlemsstaterna i samarbete med kommissionen genomför pilotprojekt som kan tillämpas på vissa kategorier av fartyg, kan rådet före den 1 januari 1996

([1]) EGT nr C 280, 29.10.1992, s. 5.
([2]) EGT nr C 21, 25.1.1993, s. 55.
([3]) EGT nr C 108, 19.4.1993, s. 36.
([4]) EGT nr L 389, 31.12.1992, s. 1.
([5]) EGT nr L 207, 29.7.1987, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 3483/88 (EGT nr L 306, 11.11.1988, s. 2).

avgöra om det finns anledning att införa ett övervakningssystem via satellit eller något annat system.

Förvaltningen av fisket genom fastställande av TAC:er förutsätter en ingående kännedom om fångsternas sammansättning. En sådan kännedom behövs också för övriga förfaranden enligt förordning (EEG) nr 3760/92. Det kräver att befälhavaren på varje fiskefartyg för loggbok.

Landningsmedlemsstaten måste kunna övervaka landningarna på sitt territorium; därför bör de fiskefartyg som är registrerade i andra medlemsstater informera landningsmedlemsstaten om sin avsikt att landa på dess territorium.

Det är viktigt att vid landningen närmare klargöra och bekräfta uppgifterna i loggböckerna; de personer som har hand om landningen och avsättningen av fångsterna måste därför anmäla vilka mängder som landats, lastats om, bjudits ut till försäljning eller köpts.

För att kunna undanta små fiskefartyg från skyldigheten att föra loggbok eller fylla i en landningsdeklaration, för vilka en sådan skyldighet skulle innebära en oproportionerlig börda i förhållande till deras fiskekapacitet, är det nödvändigt att varje medlemsstat kan kontrollera dessa fartygs verksamhet genom att införa en provtagningsplan.

För att säkerställa att gemenskapens handelsåtgärder och åtgärder för bevarande respekteras bör alla fiskeprodukter som importeras till gemenskapen eller landas där, fram till dess att den första försäljningen äger rum, åtföljas av ett transportdokument som anger deras ursprung.

Begränsningar av fångsterna måste förvaltas såväl på medlemsstats- som gemenskapsnivå. Medlemsstaterna bör registrera landningarna och anmäla dem till kommissionen på elektronisk väg. Undantag från denna skyldighet måste därför kunna göras för små mängder som landas, emedan en elektronisk överföring i sådana fall skulle innebära en oproportionerligt stor administrativ och ekonomisk belastning för medlemsstaternas myndigheter.

För att säkerställa att alla de utnyttjade resurserna bevaras och förvaltas kan bestämmelserna om loggbok, landnings- och försäljningsdeklarationer samt upplysningar om omlastningar och registrering av fångster utvidgas till att omfatta sådana bestånd som inte omfattas av någon TAC eller kvot.

Medlemsstaterna måste hållas underrättade om resultaten av sina fartygs verksamhet i vatten som lyder under tredje lands jurisdiktion eller på internationellt vatten. Skyldigheten att föra loggbok och avge landnings- och omlastningsdeklaration bör därför också gälla för befälhavarna på dessa fartyg. De uppgifter som medlemsstaterna samlar in bör översändas till kommissionen.

För att hantera insamlingen och behandlingen av uppgifterna behöver databaser upprättas som särskilt gör det möjligt att samköra data. Kommissionen och dess inspektörer bör därför ha tillgång till dessa databaser på elektronisk väg för att kunna granska dem.

Om det finns nätredskap med olika maskstorlek ombord kan det inte säkert garanteras att bestämmelserna om hur fiskeredskapen får användas följs om de inte blir föremål för ytterligare kontroll. För vissa former av fiske kan det vara lämpligt att införa speciella regler som till exempel ennätsregeln.

När en medlemsstats kvot förbrukats, eller när själva TAC:en är förbrukad, måste kommissionen fatta beslut om förbud mot fiske.

Det är nödvändigt att gottgöra den skada som en medlemsstat lidit som inte har förbrukat sin kvot, tilldelning eller andel av ett bestånd eller grupp av ett bestånd när fisket stoppas till följd av att en TAC är förbrukad. Av denna anledning bör ett kompensationssystem införas.

Om de ansvariga för fiskefartygen inte följer bestämmelserna i denna förordning bör dessa fartyg bli föremål för ytterligare kontroll med hänsyn till bevarandet.

För att säkerställa att de åtgärder som vidtagits förvaltas effektivt är det nödvändigt att införa en deklarationsordning som överensstämmer med de mål och strategier som fastställs i artikel 8 i förordning (EEG) nr 3760/92, vilken är tillämplig på en medlemsstat som överskridit sin kvot.

Ett av huvudsyftena med den gemensamma fiskeripolitiken är att anpassa fångstkapaciteten till de tillgängliga resurserna. Enligt artikel 11 i förordning (EEG) nr 3760/92 är det rådets uppgift att lägga fast mål och strategier för en omläggning av fiskeansträngningen. Det är också nödvändigt att se till att åtgärderna rörande den gemensamma marknadsorganisationen respekteras, särskilt av de personer som berörs av dem. Det är därför av avgörande betydelse att varje medlemsstat, utöver de finansiella kontroller som redan finns föreskrivna i gemenskapsbestämmelserna, gör tekniska kontroller för att se till att de av rådet fastställda bestämmelserna följs.

Det är nödvändigt att fastställa allmänna regler så att gemenskapens inspektörer som utsetts av kommissionen kan se till att gemenskapsbestämmelserna tillämpas enhetligt och granska de kontroller som gjorts av medlemsstaternas behöriga myndigheter.

För att säkerställa granskningens objektivitet är det viktigt att gemenskapens inspektörer under vissa omständigheter får göra självständiga inspektioner utan att förvarna för att granska de kontroller som gjorts av de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna. Sådana inspektioner får aldrig omfatta kontroll av privatpersoner.

De åtgärder som vidtas till följd av överträdelserna kan variera från ett land till ett annat, vilket får fiskarna att känna sig orättvist behandlade. Frånvaron av avskräckande straffpåföljder i några medlemsstater minskar kontrollernas effektivitet. Följaktligen bör medlemsstaterna vidta nödvändiga icke diskriminerande åtgärder för att förebygga och beivra oegentligheter, särskilt genom att införa ett straffsystem som effektivt berövar lagöverträdarna det ekonomiska utbytet av överträdelserna.

Om en landningsmedlemsstat inte effektivt beivrar oegentligheter kommer det att försvaga flaggmedlemsstatens möjligheter att se till att föreskrifterna för bevarande och förvaltning av fiskeresurserna följs. Det är därför nödvändigt att fastställa bestämmelser om att olovliga fångster skrivs av från landningsmedlemsstatens kvot, om denna stat underlåter att vidta effektiva åtgärder.

Medlemsstaterna bör regelbundet avlägga rapport till kommissionen om sin inspektionsverksamhet och om vilka åtgärder som vidtas vid brott mot gemenskapens bestämmelser.

För vissa åtgärder som avses i denna förordning är det lämpligt att fastställa tillämpningsföreskrifter.

Det bör säkerställas att de uppgifter som samlas in inom ramen för denna förordning behandlas konfidentiellt.

Denna förordning bör inte inverka på sådana nationella kontrollbestämmelser som, även om de hör till dennas tillämpningsområde, sträcker sig utanför förordningens minimiföreskrifter, förutsatt att de nationella bestämmelserna är förenliga med gemenskapsrätten.

Förordning (EEG) nr 2241/87 bör upphävas, med undantag av artikel 5 som fortfarande gäller fram till dess att de listor som avses i artikel 6.2 i denna förordning antagits.

Det är nödvändigt att fastställa en övergångsperiod för genomförandet av särbestämmelserna i vissa artiklar för att de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna skall kunna införa och anpassa sina förfaranden till den nya förordningens krav.

Bestämmelserna i vissa artiklar bör träda i kraft den 1 januari 1999 i den mån de berör fisket i Medelhavet, där den gemensamma fiskeripolitiken ännu inte är helt genomförd.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. För att säkerställa att föreskrifterna i den gemensamma fiskeripolitiken följs skall ett gemenskapssystem införas, som bland annat innehåller bestämmelser om teknisk övervakning av

— åtgärderna för bevarande och förvaltning av fiskeresurserna,

— strukturåtgärderna,

— åtgärderna avseende den gemensamma organisationen av marknaden,

samt vissa bestämmelser om hur verkningsfulla de sanktioner bör vara som skall tillämpas om ovan nämnda åtgärder inte genomförs.

2. I detta syfte skall varje medlemsstat i enlighet med gemenskapsbestämmelserna vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa systemets effektivitet. Den skall ställa tillräckliga medel till sina behöriga myndigheters förfogande, så att de kan genomföra den inspektion och kontroll som fastställs i denna förordning.

3. Systemet skall gälla för all fiskeverksamhet och därmed förbunden verksamhet på medlemsstaternas territorium och inom de marina farvatten som lyder under medlemsstaternas överhöghet eller jurisdiktion, inbegripet den verksamhet som bedrivs av fartyg som för ett tredje lands flagg eller är registrerat i ett tredje land, utan att det påverkar rätten till oskadlig passage genom territorialvattnet och friheten att navigera i fiskezonen om 200 sjömil. Detta skall också gälla för de fiskefartyg inom gemenskapen som fiskar i tredje lands farvatten eller på öppet hav, utan att det påverkar tillämpningen av särbestämmelserna i de fiskeavtal som slutits mellan gemenskapen och tredje land, eller de internationella konventioner som gemenskapen anslutit sig till.

AVDELNING I

Inspektion och kontroll av fiskefartygen och deras verksamhet

Artikel 2

1. För att säkerställa att alla gällande föreskrifter om åtgärder för bevarande och kontroll följs skall varje medlemsstat inom sitt territorium och de marina farvatten som lyder under dess överhöghet eller jurisdiktion övervaka fisket och den därmed förbundna verksamheten. Medlemsstaten skall inspektera fiskefartygen och undersöka all verksamhet rörande landning, försäljning, transport och lagring av fisk samt registrering av landningar och försäljning, och kan på så sätt granska tillämpningen av denna förordning.

2. De fiskefartyg som kan bedriva fiske under ett tredje lands flagg och fiska i vatten som lyder under en medlemsstats överhöghet eller jurisdiktion skall ingå i ett system, där fartygets rörelser kan följas och uppgifter kan fås om vilka fångster som finns ombord.

Medlemsstaterna skall anmäla till kommissionen vilka åtgärder som vidtagits för att säkerställa att dessa förfaranden följs.

3. Varje medlemsstat skall kontrollera sina fartygs verksamhet utanför gemenskapens fiskezon, om en sådan kontroll krävs för att säkerställa att de gemenskapsbestämmelser som gäller i dessa farvatten efterlevs.

4. För att inspektionen skall bli så effektiv och ekonomisk som möjligt skall medlemsstaterna samordna sin kontrollverksamhet. De kan därför utarbeta gemensamma inspektionsprogram som gör det möjligt att kontrollera gemenskapens fiskefartyg i de i punkterna 1 och 3 nämnda farvattnen. Medlemsstaterna skall vidta sådana åtgärder som gör det möjligt för deras behöriga myndigheter och kommissionen att regelbundet och ömsesidigt hålla varandra underrättade om den erfarenhet som vunnits.

Artikel 3

1. För att åstadkomma större effektivitet i övervakningen av fiskeverksamheten skall rådet före den 1 januari 1996 i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 43 i fördraget besluta om i vilken utsträckning och när ett system bör införas för fortlöpande kontroll av gemenskapens fiskefartygs position från en land- eller satellitbaserad basstation med dataöverföring via satellit.

2. För att utvärdera vilken teknik som skall användas och vilka fartyg som skall omfattas av nämnda system skall medlemsstaterna i samarbete med kommissionen genomföra vissa pilotprojekt före den 30 juni 1995. Medlemsstaterna skall därför se till att ett system för fortlöpande lokalisering av vissa kategorier av fiskefartyg inom gemenskapen införs, som arbetar från en land- eller satellitbaserad basstation och använder sig av satellitkommunikation för dataöverföringen.

Medlemsstaterna får samtidigt genomföra pilotprojekt för att utvärdera användningen av automatiska anordningar för positionsregistrering.

3. När de pilotprojekt som avses i punkt 2 genomförs skall den medlemsstat vars flagg fartyget för eller i vilken fartyget är registrerat vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de data som översänds till eller inhämtas från dess fiskefartyg registreras i maskinläsbar form, oberoende av i vilka vatten fartygen fiskar eller i vilken hamn de befinner sig.

Om fiskefartygen befinner sig i farvatten som lyder under en annan medlemsstats överhöghet eller jurisdiktion skall flaggmedlemsstaten se till att de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten omgående underrättas om detta.

4. Närmare bestämmelser för hur pilotprojekten skall genomföras skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 36.

Artikel 4

1. Varje medlemsstat skall själv och för egen räkning genomföra den i artikel 2 angivna inspektionen och övervakningen med hjälp av ett inspektionssystem som medlemsstaten själv fastlägger.

Medlemsstaterna skall när de utför de uppgifter som anförtrotts dem se till att de i artikel 2 angivna bestämmelserna och åtgärderna respekteras. De skall dessutom vid inspektionen undvika att göra onödiga ingrepp i den normala fiskeverksamheten. De skall också se till att ingen diskriminering sker med avseende på de sektorer och fartyg som tas ut för inspektion.

2. De ansvariga för de fiskefartyg, lokaler eller transportmedel som skall inspekteras skall medverka till att underlätta den inspektion som skall genomföras i överensstämmelse med punkt 1.

Artikel 5

I enlighet med förfarandet i artikel 36 kan tillämpningsföreskrifter antas för artiklarna 2, 3 och 4, speciellt med avseende på

a) identifiering av officiellt utsedda inspektörer, inspektionsfartyg och andra liknande inspektionsmedel som en medlemsstat kan utnyttja,

b) det förfarande som inspektörer och befälhavare på fiskefartyg skall följa när en inspektör vill göra ett besök ombord,

c) det förfarande som inspektörer som har gått ombord på ett fiskefartyg skall följa när de inspekterar fartyget, dess fiskeredskap eller fångster,

d) den rapport som inspektörerna skall sammanställa efter varje inspektion ombord,

e) märkning och identifiering av fiskefartygen och deras fiskeredskap,

f) utfärdande av intyg för fiskefartygens egenskaper avseende fiskeaktiviteter,

g) registrering av uppgifter rörande fiskefartygens position och överföring av dessa uppgifter till medlemsstaterna och kommissionen,

h) det system som skall tillämpas med avseende på de fiskefartyg som för ett tredje lands flagg för att ge upplysning om deras rörelser och vilka fiskeprodukter de har ombord.

AVDELNING II

Övervakning av fångsterna

Artikel 6

1. Befälhavarna på sådana fiskefartyg inom gemenskapen som fiskar arter ur ett bestånd eller en grupp av bestånd skall föra loggbok, i vilken de skall ange vilka fångstmängder som finns ombord av varje art, datum och plats (statistisk rektangel ICES) för dessa fångster och vilken typ av fiskeredskap som använts.

2. De arter som i enlighet med punkt 1 skall antecknas i loggboken är de arter som omfattas av TAC:er eller kvoter samt övriga arter som finns på de listor som rådet antar med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen.

3. Befälhavarna på gemenskapens fiskefartyg skall i loggböckerna skriva in vilka mängder som fångats i havet, datum och plats för dessa fångster samt de i punkt 2 avsedda arterna. De mängder som kastats överbord kan registreras i uppskattningssyfte.

4. Befälhavarna på gemenskapens fiskefartyg skall undantas från kraven i punkterna 1 och 3 om fartygets största längd understiger 10 m.

5. Rådet kan på kommissionens förslag med kvalificerad majoritet besluta om andra undantag än det som avses i punkt 4.

6. Varje medlemmstat skall genom stickprovskontroller kontrollera verksamheten hos de fiskefartyg som är undantagna från de krav som anges i punkterna 4 och 5 för att säkerställa att dessa fartyg följer gällande gemenskapsbestämmelser.

Varje medlemsstat skall därför utarbeta en provtagningsplan, som skall lämnas till kommissionen. Resultaten av de kontroller som görs skall regelbundet meddelas kommissionen.

7. Befälhavarna på gemenskapens fiskefartyg skall registrera de uppgifter som avses i punkterna 1 och 3, antingen i maskinläsbar form eller på papper.

8. Närmare bestämmelser skall antas för tillämpningen av denna artikel enligt det förfarande som anges i artikel 36, i vissa speciella fall med en annan geografisk grundval än den statistiska ICES-rektangeln.

Artikel 7

1. Den befälhavare på ett fiskefartyg inom gemenskapen som önskar använda landningsställen vilka är belägna i en annan medlemsstat än flaggmedlemsstaten skall minst två timmar i förväg till de behöriga myndigheterna i denna medlemsstat anmäla

— landningsplatsen eller landningsplatserna och den beräknade ankomsttiden,

— vilka mängder av varje art som skall landas.

2. Den befälhavare enligt punkt 1 som underlåter att göra anmälan kan bli utsatt för lämpliga sanktioner av de behöriga myndigheterna.

3. Kommissionen kan enligt det förfarande som anges i artikel 36 undanta vissa kategorier av fiskefartyg inom gemenskapen från den skyldighet som avses i punkt 1 under en begränsad tid, som kan förnyas, eller fastställa en annan anmälningsfrist, där hänsyn bland annat skall tas till avståndet mellan fiskebankarna, landningsplatserna och de hamnar i vilka fartygen ifråga är registrerade eller förtecknade.

Artikel 8

1. Befälhavarna på sådana fiskefartyg inom gemenskapen som har en största längd av minst 10 m, eller deras ställföreträdare, skall efter varje resa inom 48 timmar efter landningen lämna in en deklaration till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där landningen äger rum. Befälhavaren är ansvarig för deklarationens riktighet, som minst skall innehålla uppgift om de landade mängderna av varje art som avses i artikel 6.2 och i vilket område de fångats.

2. Rådet kan med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen besluta om att utsträcka den skyldighet som avses i punkt 1 till sådana fartyg som har en största längd av mindre än 10 m. Rådet kan också med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen besluta om undantag från skyldigheten i punkt 1 för vissa kategorier av fartyg med en största längd av minst 10 m, vilka bedriver viss typ av fiskeverksamhet.

3. Varje medlemsstat skall genom stickprovskontroller övervaka den verksamhet som bedrivs av de fiskefartyg som är undantagna från kraven i punkt 1 för att säkerställa att dessa fartyg följer gällande bestämmelser inom gemenskapen.

Varje medlemsstat skall därför utarbeta en provtagningsplan och sända den till kommissionen. Resultaten av de kontroller som görs skall regelbundet meddelas kommissionen.

4. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 36.

Artikel 9

1. De auktionsinrättningar eller andra av medlemsstaterna bemyndigade organ som ansvarar för den första saluföringen av de fiskeprodukter som landas i en medlemsstat skall vid första försäljningstillfället lämna in en avräkningsnota, för vars riktighet dessa organ skall ansvara, till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat på vars territorium den första saluföringen sker. Detta ansvar omfattar bara den information som avses i punkt 3.

2. Om den första saluföringen av de fiskeprodukter som landats i en medlemsstat inte sker på det sätt som fastställs i punkt 1 får köparen inte föra bort de landade fiskeprodukterna innan en avräkningsnota lämnats in till de behöriga myndigheterna eller andra godkända organ i den medlemsstat på vars territorium saluföringen ägt rum. Köparen är ansvarig för riktigheten av de uppgifter enligt punkt 3 som avräkningsnotan innehåller.

3. De avräkningsnotor som avses i punkterna 1 och 2 skall minst innehålla följande uppgifter:

— Individuell storlek eller vikt för varje art, samt kvalitet, produktform och färskhet.

— Pris och mängd av varje art vid första försäljningstillfället och, i förekommande fall, beroende på de olika arternas storlek eller vikt, kvalitet, produktform och färskhet.

— Destinationen för de eventuella produkter som dragits tillbaka från marknaden (biprodukter, mänsklig komsumtion, förädling).

— Såväl säljarens som köparens namn.

— Dag och plats för försäljningen.

4. Dessa avräkningsnotor skall fyllas i och översändas i enlighet med landningsmedlemsstatens lagstiftning på sådant sätt och enligt sådana försäljningsvillkor att följande uppgifter kan inkluderas:

— Distriktsbeteckning och namn på det fiskefartyg som landat ifrågavarande produkter.

— Namnet på fartygets ägare eller befälhavare.

— Hamn och datum för landningen.

5. Avräkningsnotorna som avses i punkt 1 skall inom 48 timmar efter försäljningen översändas till medlemsstaternas behöriga myndigheter eller andra bemyndigade organ, antingen på elektronisk väg eller på papper.

6. De behöriga myndigheterna skall behålla ett exemplar av varje avräkningsnota under en tid av ett år räknat från början av det år som följer på året för registreringen av den information som översänts till de behöriga myndigheterna.

7. Kommissionen kan i enlighet med förfarandet i artikel 36 bevilja undantag från skyldigheten att presentera avräkningsnotan för medlemsstaternas behöriga myndigheter eller andra behöriga organ för de fiskprodukter som landats från vissa kategorier av gemenskapens fiskefartyg med en största längd av mindre än 10 m.

Dessa undantag får bara beviljas om medlemsstaten ifråga har infört ett godtagbart kontrollsystem.

8. En köpare som köper produkter som inte saluförs vidare utan endast används för privat konsumtion skall undantas från kraven i punkt 2.

9. Närmare bestämmelser för tillämpningen av denna artikel skall antas i enlighet med det förfarande som anges i artikel 36.

Artikel 10

1. a) De fiskefartyg som för ett tredje lands flagg eller är registrerade i ett tredje land, och som har tillstånd att bedriva fiske i sådana marina farvatten som lyder under en medlemsstats överhöghet eller jurisdiktion, skall föra loggbok, i vilken den i artikel 6 angivna informationen skall införas.

b) Varje medlemsstat skall se till att befälhavaren på ett fiskefartyg som för ett tredje lands flagg eller är registrerat i ett tredje land, eller dennes ställföreträdare, vid landningen lämnar in en deklaration till myndigheterna i den medlemsstat vars landningsplatser han utnyttjar med uppgift om landade mängder och datum och plats för varje fångst; för deklarationens riktighet ansvarar befälhavaren eller dennes ställföreträdare.

c) Befälhavaren på ett fiskefartyg som för ett tredje lands flagg eller är registrerat i ett tredje land skall minst 72 timmar i förväg anmäla till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat vars landningsplatser han önskar utnyttja vid vilken tid han avser att anlöpa landningshamnen.

Befälhavaren får inte landa fångster om medlemsstatens behöriga myndigheter inte bekräftat mottagandet av förhandsanmälan.

Medlemsstaterna skall fastställa tillämpningsföreskrifter för punkt 1 c och anmäla dem till kommissionen.

2. Kommissionen får enligt förfarandet i artikel 36, under en begränsad tid som kan förlängas, undanta vissa kategorier av fiskefartyg från ett tredje land från deras förpliktelse enligt punkt 1 c, eller fastställa en annan anmälningsfrist, där hänsyn tas till bland annat avstånden mellan fiskebankarna, landningsplatserna och hamnarna i vilka fartygen ifråga är registrerade eller förtecknade.

3. Punkterna 1 och 2 skall gälla utan att de påverkar tillämpningen av de fiskeavtal som ingåtts mellan gemenskapen och vissa tredje länder.

Artikel 11

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 7, 8 och 9, skall befälhavaren på ett gemenskapsfartyg som

— omlastar valfria fångstmängder ur ett bestånd eller en grupp av bestånd inom en TAC eller kvot till ett annat fartyg, nedan kallat "mottagarfartyg", oberoende av omlastningsplatsen,

eller

— direktlandar sådana fångstmängder utanför gemenskapens territorium,

vid omlastningen eller landningen underrätta den medlemsstat vars flagg hans fartyg för eller i vilket fartyget är registrerat om gällande arter och mängder och datumet för omlastningen eller landningen samt fångstplatsen med hänvisning till det minsta område för vilket en TAC eller kvot fastställts.

2. Senast 24 timmar innan en omlastning eller serie omlastningar som äger rum i en hamn eller i sådana marina farvatten som lyder under en medlemsstats överhöghet eller jurisdiktion inleds, eller när de avslutats, skall mottagarfartygets befälhavare underrätta denna medlemsstats behöriga myndigheter om storleken på de fångster ur ett bestånd eller en grupp av bestånd som omfattas av en TAC eller en kvot, vilka befinner sig ombord på detta fartyg.

Befälhavaren på mottagarfartyget skall förvara uppgifterna om storleken på de fångster ur ett bestånd eller en grupp av bestånd inom en TAC eller kvot vilka tagits emot vid en omlastning, datumet när de togs emot och fartyget som lastade om fångsterna till mottagarfartyget. Denna skyldighet skall anses vara uppfylld när kopior förvaras av de omlastningsdeklarationer som är utfärdade i enlighet med de närmare bestämmelserna om medlemsstaternas registrering av uppgifter om fiskefångster.

När en omlastning eller en rad omlastningar ägt rum skall mottagarfartygets befälhavare inom 24 timmar lämna in dessa uppgifter till ovannämnda behöriga myndigheter.

Befälhavaren på mottagarfartyget skall också förvara uppgifterna om vilka fångstmängder ur ett bestånd eller en grupp av bestånd inom en TAC eller kvot som mottagarfartyget lastat om till ett tredje fartyg, samt underrätta ovanämnda behöriga myndigheter om denna omlastning minst 24 timmar innan den äger rum. Efter omlastningen skall befälhavaren underrätta nämnda myndigheter om vilka mängder som lastats om.

Befälhavarna på mottagarfartyget och ovannämnda tredje fartyg skall låta de behöriga myndigheterna kontrollera riktigheten av de uppgifter som krävs enligt denna punkt.

3. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att kontrollera riktigheten av de uppgifter som erhållits enligt punkterna 1 och 2 och i förekommande fall överlämna dessa uppgifter och resultaten av granskningen till den eller de medlemsstater där mottagarfartyget och det fartyg varifrån omlastning sker är registrerade, eller vars flagg de för.

4. Punkterna 2 och 3 skall även tillämpas på ett mottagarfartyg som för ett tredje lands flagg eller är registrerat i ett tredje land.

Artikel 12

Om omlastningen eller landningen beräknas ske mer än 15 dagar efter fångsten skall de upplysningar som krävs enligt artiklarna 8 och 11 senast 15 dagar efter fångsten överlämnas till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där fartyget är registrerat eller vars flagg det för.

Artikel 13

1. Alla fiskeprodukter som importeras till gemenskapen eller landas där, såväl icke beredda som beredda ombord, vilka transporteras till en annan plats än landnings- eller införselplatsen, skall åtföljas av ett dokument utfärdat av transportören fram till dess att den första försäljningen ägt rum.

2. Detta dokument skall innehålla uppgifter om

a) försändelsens ursprung (fartygets namn och distriktsbeteckning),

b) försändelsens eller försändelsernas destination och transportmedlet,

c) fiskmängderna (i kg beredd vikt) för varje transporterad art, namnet på avsändaren och platsen och datumet för lastningen.

3. Varje transportföretag skall se till att det dokument som avses i punkt 1 innehåller minst alla de uppgifter som anges i punkt 2.

4. Transportföretaget skall undantas från sin skyldighet enligt punkt 1 om något av följande villkor är uppfyllt:

a) Dokumentet enligt punkt 1 ersätts med en kopia av en av de deklarationer som avses i artiklarna 8 eller 10 i fråga om de transporterade mängderna.

b) Dokumentet enligt punkt 1 ersätts med en kopia av dokumentet T 2 M, som anger de transporterade mängdernas ursprung.

5. En medlemsstats behöriga myndigheter kan bevilja undantag från skyldigheten enligt punkt 1 om fiskmängderna transporteras innanför hamnområdet eller högst 20 km från landningsplatsen.

6. Varje medlemsstat skall göra stickprovskontroller på sitt territorium för att undersöka om förpliktelserna enligt denna artikel uppfylls.

7. Medlemsstaterna skall samordna sin kontrollverksamhet för att kontrollen skall bli så effektiv och ekonomisk som möjligt. Medlemsstaterna skall därför särskilt övervaka de varutransporter som tilldragit sig deras uppmärksamhet och som de misstänker strider mot gemenskapens föreskrifter.

Artikel 14

1. Medlemsstaterna skall se till att alla landningar som äger rum i en medlemsstat enligt artiklarna 8, 9 och 10 registreras. De kan därför kräva att den första saluföringen sker genom offentlig auktion.

2. Om den första saluföringen av landade fångster inte sker genom offentlig auktion i enlighet med bestämmelserna i artikel 9.2, skall medlemsstaterna se till att auktionsinrättningarna eller de andra organ som de bemyndigat erhåller information om ifrågavarande mängder.

3. Undantag kan göras från skyldigheten att behandla uppgifter om vilka mängder som landats av vissa kategorier av fartyg som omfattas av undantagen i artiklarna 7 och 8 eller vilka mängder som landats i hamnar som inte har en tillräckligt utvecklad administrativ struktur för att kunna registrera landningarna om en medlemsstat lämnar in en begäran om detta till kommissionen inom tolv månader efter det att denna förordning trätt i kraft. Ett sådant undantag kan beviljas om registreringen av dessa data skulle vara en oproportionerligt stor belastning för de nationella myndigheterna i förhållande till de totala mängder som landats, och om de landade arterna säljs lokalt. Varje medlemsstat skall upprätta en förteckning över de hamnar och fartyg som uppfyller kraven för ett sådant undantag och sända denna till kommissionen.

4. De medlemsstater som omfattas av undantaget i punkt 3 skall utarbeta en provtagningsplan för att bedöma storleken på de fångster som landats i de olika berörda hamnarna. Denna plan skall ha godkänts av kommissionen innan något undantag får göras. Medlemsstaten skall regelbundet sända resultaten av dessa bedömningar till kommissionen.

Artikel 15

1. Före den 15 i varje månad skall varje medlemsstat genom dataöverföring anmäla till kommissionen vilka mängder ur varje bestånd eller grupp av bestånd som omfattas av en TAC eller kvot som landats under föregående månad, samt ge kommissionen alla de upplysningar som erhållits enligt artiklarna 11 och 12.

En sådan anmälan till kommissionen skall innehålla uppgift om fångstplatsen enligt artiklarna 6 och 8 samt om de berörda fiskefartygens nationalitet.

Varje medlemsstat skall ge kommissionen en prognos över kvotutnyttjandet med angivande av det datum när kvoten beräknas vara uttömd för de arter som tagits från fiskefartyg som för denna medlemsstats flagg eller är registrerade där, när det bedöms att fångsterna av dessa arter uppgår till 70 % av den kvot, tilldelning eller andel som den staten förfogar över.

När fångsterna ur bestånd eller grupper av bestånd som omfattas av TAC:er eller kvoter riskerar att nå nivån för gällande TAC:er eller kvoter skall medlemsstaterna på kommissionens begäran lämna mer ingående upplysningar eller lämna sådana oftare än vad som krävs enligt denna punkt.

2. Kommissionen skall hålla de upplysningar som den tagit emot enligt denna artikel tillgängliga för medlemsstaterna genom dataöverföring.

3. Om kommissionen finner att en medlemsstat inte hållit den frist för överföring av uppgifter om månatliga fångster som fastställs i punkt 1 kan den fastställa ett datum när fångsterna ur ett bestånd eller en grupp av bestånd, som omfattas av en kvot eller någon annan form av mängdbegränsning, och som tas från fiskefartyg som för denna medlemsstats flagg eller är registrerade i denna medlemsstat, skall anses utgöra 70 % av den kvot, tilldelning eller andel som denna medlemsstat förfogar över, samt ett datum för när kvoten, tilldelningen eller andelen skall anses vara uttömd.

4. Varje medlemsstat skall före utgången av den första månaden i varje kvartal genom dataöverföring anmäla till kommissionen vilka mängder som landats under föregående kvartal av andra bestånd än de som avses i punkt 1.

Artikel 16

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 15 skall medlemsstaterna på den berörda medlemsstatens begäran lämna upplysning om de landningar, utbjudningar till försäljning eller omlastningar av fiskeprodukter som äger rum i deras hamnar eller i de farvatten som lyder under deras jurisdiktion från sådana fiskefartyg som för denna medlemsstats flagg eller är registrerade i denna, och som omfattar fisk ur ett bestånd eller en grupp av bestånd från en kvot som tilldelats denna medlemsstat.

Denna information skall bestå av ifrågavarande fartygs namn och distriktsbeteckning, vilka fiskmängder per bestånd eller grupp av bestånd som detta fartyg landat, bjudit ut till försäljning eller lastat om samt dagen och platsen för landningen, den första utbjudningen till försäljning eller omlastningen. Denna information skall överlämnas inom fyra arbetsdagar räknat från medlemsstatens förfrågan, eller inom en längre tidsfrist, som denna medlemsstat eller landningsmedlemsstaten kan fastställa.

2. På kommissionens anmodan skall den medlemsstat där landningen äger rum, fångsten för första gången bjuds ut till försäljning eller där omlastningen sker sända in dessa upplysningar till kommissionen, samtidigt som den sänder dem till den medlemsstat där fartyget är registrerat.

Artikel 17

1. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att fångsterna av sådana arter som deras fartyg tar såväl i farvatten som lyder under ett tredje lands överhöghet eller jurisdiktion som på internationellt vatten utanför zongränserna övervakas, och att omlastningar och landningar av sådana fångster granskas och registreras.

2. Kontrollåtgärderna skall säkerställa att ägarna eller befälhavarna uppfyller följande förpliktelser:

— Fiskefartygen skall ha en loggbok ombord, i vilken befälhavarna registrerar sina fångster.

— Under landning i gemenskapens hamnar skall en landningsdeklaration lämnas in till myndigheterna i den medlemsstat där landningen äger rum.

—

— Flaggmedlemsstaten skall närmare underrättas om alla omlastningar av fisk till fiskefaryg från tredje land och om landningar som sker direkt i tredje land.

3. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 skall tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i de fiskeavtal som slutits mellan gemenskapen och tredje land, samt de internationella konventioner som gemenskapen anslutit sig till.

Artikel 18

1. Varje medlemsstat skall före utgången av den första månaden i varje kvartal på elektronisk väg anmäla till kommissionen vilka mängder som tagits i de farvatten som anges i artikel 17 och som landats under föregående kvartal, samt lämna kommissionen alla de upplysningar som erhållits i enlighet med artikel 17.2.

2. För sådana fångster som tas i ett tredje lands farvatten skall den information som lämnas i enlighet med punkt 1 anges per tredje land och bestånd med hänvisning till det minsta statistiska område som fastställts för ifrågavarande fiskeverksamhet.

Fångster som tas på internationellt vatten utanför zongränserna skall anmälas med hänvisning till det minsta statistiska område som fastställs i den internationella konventionen om fångstplats för varje art eller grupp av arter för alla bestånd som ingår i ifrågavarande fiskeverksamhet.

3. Före den 1 oktober varje år skall kommissionen se till att medlemsstaterna får tillgång till den information som den erhållit enligt denna artikel.

Artikel 19

1. För att säkerställa att de förpliktelser som fastställs i artiklarna 3, 6, 8, 9, 10, 14 och 17 uppfylls skall varje medlemsstat införa ett system för giltighetskontroll, som skall omfatta dubbelkontroller och granskning av de uppgifter som kommit in till följd av dessa förpliktelser.

2. För att underlätta denna granskning skall varje medlemsstat upprätta en elektronisk databas, där sådana data som avses i punkt 1 registreras.

Medlemsstaterna får upprätta decentraliserade databaser på villkor att dessa databaser och de metoder som används för insamling och registrering av data är standardiserade, så att de är kompatibla med varandra på en medlemsstats hela territorium.

3. Om en medlemsstat inte omedelbart kan uppfylla kraven i punkt 2 med avseende på delar av eller hela sitt fiske kan kommissionen på denna medlemsstats begäran besluta att i enlighet med förfarandet i artikel 36 bevilja den en övergångsperiod på högst tre år räknat från den dag denna förordning träder i kraft.

4. En medlemsstat som beviljats sådana undantag skall under en tid av tre år föra ett icke elektroniskt register över de uppgifter som avses i punkt 1 och upprätta en provtagningsplan, som skall godkännas av kommissionen, så att en kontroll av uppgifternas riktighet skall kunna göras på platsen. Kommissionen skall på eget initiativ kunna företa granskningar på platsen för att kunna utvärdera provtagningsplanens effektivitet.

5. Inom tolv månader efter det att denna förordning trätt i kraft skall varje medlemsstat lämna in en rapport till kommissionen, i vilken det beskrivs hur uppgifterna samlas in och kontrolleras och hur tillförlitliga de är. Kommissionen skall i samarbete med medlemsstaterna göra en sammanfattning av rapporterna, som den skall delge medlemsstaterna.

6. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 36.

AVDELNING III

Kontroll av vilka fiskeredskap som används

Artikel 20

1. Alla fångster som bevaras ombord på ett fiskefartyg inom gemenskapen skall vara i överensstämmelse med den artsammansättning som fastställs för nätredskapen ombord på fartyget i fråga i rådets förordning (EEG) nr 3094/86 av den 7 oktober 1986 om vissa tekniska åtgärder för bevarande av fiskeresurserna(1).

Nätredskap som finns ombord men inte används skall stuvas undan så att de inte kan användas utan vidare i enlighet med följande bestämmelser:

a) Nätredskapen, vikterna och liknande utrustning skall lösgöras från trålborden, sveplinorna, trålvarpen och repen.

b) Nätredskapen som finns på däck eller ovanför däck skall vara säkert fastgjorda vid någon del av överbyggnaden.

2. Om fångsterna ombord på något av gemenskapens fiskefartyg tagits med nät med olika minsta maskstorlek under samma resa skall artsammansättningen beräknas för varje del av den fångst som tagits under olika förhållanden.

Varje ändring av en tidigare använd maskstorlek, liksom av fångstsammansättningen ombord vid tidpunkten för denna ändring skall därför skrivas in i loggboken och landningsdeklarationen. I speciella fall skall närmare bestämmelser om hur en stuvningsplan över bearbetade produkter för varje art skall utarbetas och hållas uppdaterad antas i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 36, med angivande av produkternas placering under däck.

3. Trots bestämmelserna i punkterna 1 och 2 kan rådet på grundval av en rapport utarbetad av kommissionen på dennas förslag med kvalificerad majoritet besluta att

a) inget av gemenskapens fiskefartyg som deltar i speciella typer av fiske får medföra nät med olika minsta maskstorlek under samma resa,

b) speciella regler skall gälla för användningen av nät med olika maskstorlek vid speciella typer av fiske.

AVDELNING IV

Reglering och stopp av fiskeverksamheten

Artikel 21

1. Alla fångster ur ett kvoterat bestånd eller en kvoterad grupp av bestånd, som tas av gemenskapens fiskefartyg skall skrivas av från den kvot som tilldelats flaggmedlemsstaten för gällande bestånd eller grupp av bestånd, oberoende av landningsplatsen.

2. Varje medlemsstat skall fastställa ett datum när fångsterna ur ett kvoterat bestånd eller en kvoterad grupp av bestånd, som tagits av sådana fiskefartyg som för dess flagg eller är registrerade i den staten skall anses ha förbrukat den kvot som den tilldelats för detta bestånd eller denna grupp av bestånd. Från detta datum skall den tills vidare förbjuda nämnda fartyg att fiska ur detta bestånd eller denna grupp av bestånd och att bevara ombord, omlasta och landa fisk som fångats efter detta datum, och fastställa ett datum fram till vilket det är tillåtet att lasta om och landa fångster eller lämna in de senaste fångstdeklarationerna. Denna åtgärd skall omgående anmälas till kommissionen, som sedan skall informera de övriga medlemsstaterna om den.

3. Efter en anmälan i enlighet med punkt 2, eller på eget initiativ, skall kommissionen på grundval av tillgänglig information fastställa ett datum för när de fångster ur ett bestånd eller en grupp av bestånd som omfattas av en TAC, kvot eller någon annan form av mängdbegränsning, som de fiskefartyg tagit som för en medlemsstats flagg eller är registrerade i en medlemsstat, skall anses ha förbrukat den kvot, tilldelning eller andel som står till denna medlemsstats eller, eventuellt, gemenskapens förfogande.

I samband med bedömningen av den situation som avses i första stycket skall kommissionen informera de berörda medlemsstaterna om sannolikheten av ett fiskestopp till följd av att en TAC är förbrukad.

Gemenskapens fiskefartyg skall upphöra med att fiska en art ur ett bestånd eller en grupp av bestånd som omfattas av en kvot eller TAC den dag när den kvot som tilldelats denna stat för beståndet eller gruppen av bestånd ifråga anses vara förbrukad, eller den dag när TAC:en för de arter som utgör detta bestånd eller denna grupp av bestånd anses vara förbrukad; dessa fartyg skall också upphöra med att bevara ombord, lasta om, landa eller låta lasta om eller landa fångster ur de bestånd eller grupper av bestånd som tagits efter denna dag.

4. När kommissionen i enlighet med punkt 3 första stycket har stoppat fiskeverksamheten på grund av att den TAC, kvot, tilldelning eller andel som står till gemenska-

(1) EGT nr L 288, 11.10.1986, s. 1. Förordning senast ändrad genom förordning (EEG) nr 3034/92 (EGT nr L 307, 23.10.1992, s. 1).

pens förfogande antas vara förbrukad, och det visar sig att en medlemsstat i själva verket inte har förbrukat den kvot, tilldelning eller andel som den förfogar över av ifrågavarande bestånd eller grupp av bestånd, skall följande bestämmelser tillämpas.

Om den skada som en medlemsstat lidit genom att fisket förbjudits innan dess kvot förbrukats inte avhjälpts i enlighet med artikel 9.2 i förordning nr 3760/92, skall åtgärder beslutas på det sätt som anges i artikel 36 i syfte att på ett lämpligt sätt reparera den skada som förorsakats. Dessa åtgärder kan innebära att det görs avdrag för den medlemsstat som överskridit sin kvot, tilldelning eller andel, och att de mängder som dras av på ett lämpligt sätt delas ut till de medlemsstater vars fiske stoppats innan deras kvot förbrukats. Dessa avdrag och efterföljande tilldelningar skall göras med hänsyn till i första hand de arter och zoner för vilka kvoterna, tilldelningarna eller de årliga andelarna fastställts. Dessa avdrag eller tilldelningar kan göras under det år skadan uppstår eller under något av de följande åren.

Tillämpningsföreskrifter för denna punkt skall fastställas i enlighet med det förfarande som anges i artikel 36, särskilt beträffande bestämningen av ifrågavarande mängder.

Artikel 22

1. Om en medlemsstats behöriga myndigheter finner att ett av gemenskapens fiskefartyg allvarligt eller upprepade gånger brutit mot denna förordning kan flaggmedlemsstaten underkasta fartyget ytterligare kontroll.

Flaggmedlemsstaten skall meddela kommissionen och de övriga medlemsstaterna namnet och distriktsbeckningen på det fartyg som underkastats sådan ytterligare kontroll.

Artikel 23

1. Om kommissionen konstaterat att en medlemsstat överskridit sin kvot, tilldelning eller andel av ett bestånd eller en grupp av bestånd skall kommissionen göra avdrag från den årliga kvot, tilldelning eller andel som den medlemsstaten förfogar över. Dessa avdrag skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 36.

2. Rådet skall på kommissionens förslag med kvalificerad majoritet anta avdragsbestämmelser i enlighet med de mål och förvaltningsstrategier som anges i artikel 8 i förordning (EEG) nr 3760/92, och skall då i första hand ta hänsyn till följande parametrar:

— Överfiskets omfång.

— Eventuella fall av överfiske av samma bestånd under de föregående åren.

— De berörda beståndens biologiska tillstånd.

AVDELNING V

Inspektion och kontroll av vissa åtgärder för att förbättra och anpassa strukturerna inom fiskerisektorn, inbegripet vattenbruket

Artikel 24

För att säkerställa att de mål och strategier som fastläggs av rådet i enlighet med artikel 11 i förordning (EEG) nr 3760/92 följs, särskilt mängdmålen avseende fiskekapaciteten hos gemenskapens fiskeflotta och anpassningen av fiskeflottans verksamhet, skall varje medlemsstat på sitt territorium och i de farvatten som lyder under dess överhöghet eller jurisdiktion göra regelbundna kontroller hos alla dem som berörs av genomförandet av ovan nämnda mål.

Artikel 25

1. Varje medlemsstat skall anta bestämmelser för att kontrollera att de mål som avses i artikel 24 uppfylls. Den skall därför företa tekniska kontroller, särskilt på följande områden:

a) Omstrukturering, förnyelse och modernisering av fiskeflottan.

b) Anpassning av fiskekapaciteten genom temporärt eller definitivt stopp.

c) Begränsning av vissa fiskefartygs verksamhet.

d) Begränsning av fiskeredskapens utformning och antal, samt deras användningssätt.

e) Utveckling av vattenbruket och kustområdena.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 169 i fördraget kan kommissionen, om den finner att en medlemsstat inte följt bestämmelserna i punkt 1, lägga fram förslag till rådet om att anta lämpliga allmänna åtgärder. Rådet skall fatta beslut med kvalificerad majoritet.

Artikel 26

1. Tillämpningsföreskrifter för artikel 25 kan antas i enlighet med det förfarande som anges i artikel 36, särskilt med avseende på kontrollen av

a) fiskefartygens maskinstyrka,

b) fiskefartygens registertonnage,

c) fiskefartygens stillaliggandeperiod,

d) fiskeredskapens karakteristika och deras antal per fiskefartyg.

2. Medlemsstaterna skall omgående meddela kommissionen vilka kontrollmetoder som används samt namn och adress till de organ som svarar för kontrollen.

Artikel 27

1. För att underlätta den kontroll som avses i artikel 25 skall medlemsstaterna införa ett system för giltighetskontroll, som särskilt skall omfatta en korsvis kontroll av uppgifterna om fiskeflottans kapacitet och verksamhet i bl.a.

— den loggbok som avses i artikel 6,

— den landningsdeklaration som avses i artikel 8,

— gemenskapens förteckning över fiskefartyg, som avses i kommissionens förordning (EEG) nr 163/89(1).

2. För detta ändamål skall medlemsstaterna upprätta databaser eller bygga ut redan existerande databaser med relevant information om fiskeflottans kapacitet och verksamhet.

3. De åtgärder som avses i artikel 19.3, 19.4 och 19.5 skall tillämpas.

4. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall fastställas enligt det förfarande som anges i artikel 36.

AVDELNING VI

Inspektion och kontroll av vissa åtgärder rörande den gemensamma organisationen av marknaden för fiskeriprodukter

Artikel 28

1. För att säkerställa att de tekniska aspekterna av de föreskrifter om åtgärder som fastställs i förordning (EEG) nr 3759/92 av den 17 december 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för fiske- och vattenbruksprodukter(2) följs skall varje medlemsstat på sitt territorium organisera regelbundna kontroller av alla dem som berörs av tillämpningen av dessa åtgärder.

2. Dessa kontroller skall gälla de tekniska aspekterna av tillämpningen av

a) handelsstandarder, särskilt minsta storlekar,

b) prisreglering, särskilt vid

— återtagande av produkter från marknaden för andra ändamål än mänsklig konsumtion,

— lagring och/eller bearbetning av produkter som återtagits från marknaden.

Medlemsstaterna skall göra jämförelser mellan dokumenten avseende den första saluföringen av de mängder som anges i artikel 9 och de landade mängder som dokumenten anger, särskilt med avseende på deras vikt.

3. Medlemsstaterna skall ge kommissionen upplysningar om utförda kontroller, behöriga kontrollmyndigheter, konstaterade överträdelser och vilka åtgärder som dessa föranlett.

Kommissionen och medlemsstaternas behöriga myndigheter, samt tjänstemän och andra ombud, får inte sprida sådan information som samlas in genom tillämpningen av denna artikel som omfattas av tystnadsplikt.

4. Denna artikel skall inte inverka på de nationella bestämmelserna om sekretess vid rättsligt förfarande.

AVDELNING VII

Tillämpning och granskning av kontrollen

Artikel 29

1. Kommissionen skall kontrollera att medlemsstaterna tillämpar denna förordning genom att granska dokument och göra besök på platsen. Om kommissionen finner det lämpligt kan den företa granskningar utan förvarning.

Inför besök på platsen skall kommissionen utfärda skriftliga instruktioner åt sina inspektörer med angivande av deras befogenhet och ändamålet med deras uppdrag.

2. Närhelst kommissionen anser det nödvändigt kan dess inspektörer närvara vid de nationella tillsynsmyndigheternas kontroller och inspektioner. Inom ramen för detta uppdrag skall kommissionen upprätta lämpliga kontakter med medlemsstaterna för att om möjligt utarbeta ett inspektionsprogram som kan godtas av båda parter.

a) Medlemsstaterna skall samarbeta med kommissionen för att underlätta för denna att genomföra sina uppdrag. De skall särskilt vidta alla nödvändiga åtgärder för att inspektionerna inte skall offentliggöras, vilket skulle kunna störa genomförandet av inspektionen och kontrollen.

(1) EGT nr L 20, 25.1.1989, s. 5.
(2) EGT nr L 388, 31.12.1992, s. 1. Förordning senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1892/93 (EGT nr L 172, 15.7.1993, s. 1).

Om kommissionen eller dess ombud stöter på svårigheter under genomförandet av sina uppdrag, skall medlemsstaterna ställa medel till kommissionens förfogande så att den kan slutföra sin uppgift, och de skall ge inspektörerna möjlighet att utvärdera kontrollerna ifråga.

b) Om förhållandena på platsen gör det omöjligt att genomföra den inspektion och kontroll som planerats i det ursprungliga inspektionsprogrammet skall kommissionens inspektörer i samarbete med den behöriga tillsynsmyndigheten, och med dess samtycke, ändra den ursprungligen planerade inspektionen och kontrollen.

c) Vid inspektion till havs eller från luften skall medlemsstaternas myndigheter i de fall de nationella behöriga organen skall tillvarata andra viktiga uppgifter, särskilt i samband med försvaret eller säkerheten till sjöss, ha rätt att skjuta upp eller omdirigera de inspektioner som kommissionen planerat att närvara vid. I sådana fall skall medlemsstaten samarbeta med kommissionen för att vidta alternativa åtgärder.

Vid inspektioner till havs eller från luften är fartygets eller flygplanets befälhavare ensam ansvarig för inspektionen med hänsyn till dennes myndigheters skyldighet att tillämpa denna förordning. De av kommissionens inspektörer som deltar i inspektionen skall följa de regler och den praxis som befälhavaren fastställer.

3. Kommissionen kan vid behov, särskilt om gemenskapens inspektörer i enlighet med punkt 2 avslöjat att oegentligheter kan ha begåtts vid tillämpningen av denna förordning, anmoda medlemsstaterna att lämna närmare uppgifter om vilket inspektions- och kontrollprogram som de behöriga nationella myndigheterna planerat eller fastställt för en viss period och fiskeverksamhet samt vissa områden. Efter mottagandet av denna information skall kommissionens inspektörer, om denna anser det nödvändigt, göra egna inspektioner för att granska hur en medlemsstats behöriga myndigheter genomfört detta program.

När gemenskapens inspektörer granskar tillämpningen av detta program är medlemsstatens ombud alltid ansvariga för dess genomförande. Gemenskapens inspektörer kan inte på eget initiativ använda sig av de inspektionsbefogenheter som anförtrotts de nationella ombuden. Dessa inspektörer har bara tillgång till fartyg eller lokaler om de ledsagas av en medlemsstats ombud.

Efter denna kontroll skall kommissionen sända en utvärderingsrapport om programmet till den berörda medlemsstaten och eventuellt rekommendera den att vidta åtgärder för att förbättra genomförandet av kontrollerna.

4. Vid inspektioner från luften, till havs eller till lands, får de behöriga inspektörerna inte företa någon kontroll av fysiska personer.

5. Inom ramen för de besök som nämns i punkterna 2 och 3 skall kommissionens behöriga inspektörer i de ansvariga organens närvaro på platsen få tillträde till hela eller delar av informationen i de specificerade databaserna och få granska alla de dokument som är relevanta för tillämpningen av denna förordning.

Om de nationella bestämmelserna föreskriver sekretess under förundersökningen får denna information inte lämnas ut utan tillstånd från den behöriga juridiska instansen.

Artikel 30

1. Medlemsstaterna skall till kommissionen på dennas begäran överlämna all information om tillämpningen av denna förordning. Om kommissionen begär information skall den ange en rimlig tid inom vilken denna skall lämnas.

2. Om kommissionen finner att oegentligheter begåtts vid tillämpningen av denna förordning eller att de existerande kontrollmetoderna och kontrollbestämmelserna inte är effektiva, skall den meddela den eller de berörda medlemsstaterna, som då skall sätta igång en administrativ undersökning, i vilken tjänstemän från kommissionen kan delta.

Den eller de berörda medlemsstaterna skall informera kommissionen om undersökningens förlopp och resultat och lämna kommissionen en kopia av undersökningsrapporten och de centrala bevismaterial som legat till grund för utarbetandet av rapporten.

För att kunna delta i de inspektioner som avses i denna punkt skall kommissionens tjänstemän visa fram en skriftlig fullmakt, av vilken deras identitet och tjänstebeteckning framgår.

3. När kommissionens inspektörer deltar i en undersökning skall denna alltid ledas av medlemsstatens tjänstemän. Kommissionens tjänstemän får inte på eget initiativ använda sig av de inspektionsbefogenheter som tilldelats de nationella inspektörerna. Men de skall ha tillgång till samma lokaler och handlingar som dessa inspektörer.

Om det enligt nationell lagstiftning är förbehållet vissa i lagen angivna tjänstemän att utföra vissa handlingar på det straffrättsliga området skall kommissionens tjänstemän avhålla sig från att medverka i dessa handlingar. De skall särskilt avhålla sig från att delta i husrannsakningar och formella förhör av personer enligt nationell straffrätt. De skall dock ha tillträde till den information som fås på detta sätt.

4. Denna artikel påverkar inte de nationella bestämmelserna om sekretess vid rättsligt förfarande.

AVDELNING VIII

Åtgärder i händelse av att gällande bestämmelser inte följs

Artikel 31

1. Medlemsstaterna skall se till att lämpliga åtgärder vidtas mot ansvariga fysiska eller juridiska personer, även sådana förvaltnings- eller straffrättsliga åtgärder som överensstämmer med nationell lagstiftning, när det, särskilt efter en kontroll eller inspektion som utförts enligt denna förordning, står klart att den gemensamma fiskeripolitikens bestämmelser inte följts.

2. De rättsliga åtgärder som vidtas med stöd av punkt 1 skall vara av sådan art att de i enlighet med tillämpliga bestämmelser i den nationella lagstiftningen effektivt berövar de ansvariga det ekonomiska utbytet av överträdelsen eller framkallar effekter som står i proportion till överträdelsens allvar, i syfte att avskräcka från ytterligare överträdelser av samma slag.

3. Påföljderna av det rättegångsförfarande som avses i punkt 2 kan beroende på brottets allvar omfatta

— böter,

— beslag av förbjudna fiskeredskap och fångster,

— beslag av fartyget,

— tillfälligt stillaliggande för fartyget,

— tillfällig indragning av licensen,

— återkallande av licensen.

4. Bestämmelserna i denna artikel får inte hindra landnings- eller omlastningsmedlemsstaten från att överlåta den rättsliga uppföljningen av en överträdelse på de behöriga myndigheterna i registreringsmedlemsstaten, om denna samtycker till det, förutsatt att en sådan överlåtelse skapar bättre förutsättningar för att uppnå det resultat som avses i punkt 2. Landnings- eller omlastningsmedlemsstaten skall anmäla varje sådan överlåtelse till kommissionen.

Artikel 32

1. Om de behöriga myndigheterna i landnings- eller omlastningsmedlemsstaten konstaterar att en överträdelse skett mot denna förordning skall de vidta lämpliga åtgärder i enlighet med artikel 31 mot ifrågavarande fartygs befälhavare eller mot någon annan person som är ansvarig för överträdelsen.

2. Om landnings- eller omlastningsmedlemsstaten inte är densamma som flaggmedlemsstaten, och de behöriga myndigheterna inte i enlighet med sin nationella lagstiftning vidtar lämpliga åtgärder, inbegripet förvaltnings- eller straffrättsliga åtgärder mot de ansvariga fysiska eller juridiska personerna, eller inte överlåter den rättsliga uppföljningen i enlighet med artikel 31.4, får den mängd fisk som olovligen landats eller lastats om skrivas av från den medlemsstatens kvot.

Vilken fiskmängd som skall skrivas av från den medlemsstatens kvot skall fastställas på det sätt som anges i artikel 36, när kommissionen har hört de två berörda medlemsstaterna.

Om landnings- eller omlastningsmedlemsstaten inte längre har motsvarande kvot till sitt förfogande skall artikel 21.4 också tillämpas, och de olovligen landade eller omlastade fiskmängderna anses motsvara omfånget av den skada som registreringsmedlemsstaten lidit på det sätt som anges i den artikeln.

Artikel 33

1. Medlemsstaternas behöriga myndigheter skall omgående i enlighet med den nationella lagstiftningens förfarande till flagg- eller registreringsmedlemsstaten anmäla alla överträdelser av de gemenskapsbestämmelser som avses i artikel 1, med angivande av det berörda fartygets namn och distriktsbeteckning, befälhavarens och ägarens namn, omständigheterna kring överträdelsen och de förvaltnings- eller straffrättsliga påföljderna, eller andra åtgärder som vidtagits samt alla slutgiltiga avgöranden i samband med sådana överträdelser. I speciella fall skall medlemsstaterna efter anmodan överlämna denna information till kommissionen.

2. Efter en överlåtelse av den rättsliga uppföljningen i enlighet med artikel 31.4 skall flagg- eller registreringsmedlemsstaten vidta varje sådan lämplig åtgärd som avses i artikel 31.

3. Flagg- eller registreringsmedlemsstaten skall omgående anmäla till kommissionen vilka åtgärder som vidtagits i enlighet med punkt 2, samt det berörda fartygets namn och distriktsbeteckning.

Artikel 34

1. Medlemsstaterna skall till kommissionen anmäla vilka lagar och andra författningar de antagit för att förebygga och beivra lagöverträdelser.

De skall varje år anmäla alla ändringar av böternas minimi- och maximibelopp för varje typ av överträdelse, samt alla andra slag av tillämpliga påföljder.

2. Medlemsstaterna skall regelbundet underrätta kommissionen om resultaten av de inspektioner eller kontroller som görs med stöd av denna förordning, särskilt vilken mängd och typ av överträdelse som konstaterats och vilka åtgärder som vidtagits. Medlemsstaterna skall på kommissionens anmodan till denna anmäla vilka bötesbelopp som tillämpats i de konkreta fallen av överträdelse.

3. Kommissionen skall förse medlemsstaterna med ett sammandrag av de upplysningar som den erhållit i enlighet med punkterna 1 och 2.

AVDELNING IX

Allmänna bestämmelser

Artikel 35

Medlemsstaterna skall före den 1 juni varje år överlämna en rapport till kommissionen om tillämpningen av denna förordning under föregående kalenderår; denna skall innehålla en utvärdering av de tekniska och mänskliga insatserna och ange vilka åtgärder som skulle kunna bidra till att mildra de brister som eventuellt kunnat konstateras. På grundval av medlemsstaternas rapporter och de egna observationerna skall kommissionen sammanställa en årlig rapport och till varje medlemsstat överlämna de delar av rapporten som berör denna. Efter att ha tagit vederbörlig hänsyn till medlemsstaternas svar skall kommissionen offentliggöra hela rapporten med medlemsstaternas svar och eventuella förslag till åtgärder i syfte att avhjälpa de konstaterade bristerna.

Artikel 36

När förfarandet i denna artikel skall tillämpas, skall ordföranden hänskjuta ärendet till Förvaltningskommittén för fiske och vattenbruk som inrättats genom förordning (EEG) nr 3760/92, nedan kallad "kommittén", antingen på eget initiativ eller på begäran av företrädaren för en medlemsstat.

Kommissionens företrädare skall föreläggа kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Den skall fatta sitt beslut med den majoritet som enligt artikel 148.2 i fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta på förslag av kommissionen, varvid medlemsstaternas röster skall vägas enligt fördragets artikel 148.2. Ordföranden får inte rösta.

Kommissionen skall besluta med omedelbar verkan. Om beslutet inte är förenligt med kommitténs yttrande skall kommissionen emellertid genast underrätta rådet. I sådana fall får kommissionen uppskjuta verkställandet av de beslutade åtgärderna under en tid som inte överstiger en månad från dagen då rådet underrättats.

Rådet får fatta ett annat beslut med kvalificerad majoritet inom den tid som anges i föregående stycke.

Artikel 37

1. Medlemsstaterna och kommissionen skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de uppgifter som tas emot inom ramen för denna förordning behandlas konfidentiellt.

2. Namnen på de fysiska eller juridiska personerna skall bara meddelas kommissionen eller en annan medlemsstat i de fall det uttryckligen anges i denna förordning, eller om det är nödvändigt för att förebygga eller beivra överträdelser eller granska uppenbara överträdelser.

Uppgifterna i punkt 1 skall bara föras vidare om de är så införlivade med andra uppgifter att de berörda fysiska eller juridiska personerna inte direkt eller indirekt kan identifieras.

3. Uppgifterna som utväxlas mellan medlemsstaterna och kommissionen får bara lämnas vidare till de personer i medlemsstaternas och gemenskapens institutioner vars uppgifter kräver att de har tillgång till dem; om de lämnas till andra personer skall de medlemsstater som lämnat uppgifterna uttryckligen ha givit sitt samtycke till det.

4. De uppgifter som lämnas eller tas emot i en eller annan form med stöd av denna förordning omfattas av tystnadsplikt och skall åtnjuta samma skydd som liknande uppgifter åtnjuter, såväl genom den nationella lagstiftningen i de medlemsstater som tar emot uppgifterna som genom motsvarande bestämmelser som är tillämpliga på gemenskapens institutioner.

5. Uppgifterna i punkt 1 får inte användas för något annat ändamål än det som anges i denna förordning, om inte de myndigheter som lämnar dem uttryckligen samtycker till det, och gällande bestämmelser i den medlemsstat vars myndighet tar emot uppgifterna inte förbjuder en sådan användning eller utlämning av uppgifter.

6. Bestämmelserna i punkt 1–5 får inte tolkas som ett hinder mot att de uppgifter som erhålls genom tillämpningen av denna förordning används inom ramen för sådana rättsliga åtgärder som vidtas senare på grund av att gemenskapens fiskelagstiftning inte följts. De behöriga myndigheterna i den medlemsstat som lämnar uppgifterna skall informeras om alla de fall i vilka uppgifterna används i detta syfte.

Denna artikel påverkar inte de skyldigheter som följer av internationella konventioner om ömsesidigt bistånd i straffrättsliga frågor.

7. Varje gång en medlemsstat meddelar kommissionen att den efter en slutförd undersökning funnit att en fysisk eller juridisk person, vars namn meddelats den i kraft av bestämmelserna i denna förordning, inte varit inblandad i en överträdelse, skall kommissionen omedelbart underrätta alla dem som den lämnat ut den berörda personens namn till om utgången av undersökningen eller de rättsliga åtgärderna. Personen ifråga skall inte längre behandlas som om han eller hon vore inblandad i de oegentligheter som det första meddelandet innehöll uppgift om. De uppgifter som bevaras på ett sådant sätt att den berörda personen kan identifieras skall omgående förstöras.

8. Bestämmelserna i punkt 1–5 får inte tolkas som ett hinder mot att allmänna upplysningar eller undersökningar offentliggörs, som inte nämner enskilda fysiska eller juridiska personer.

9. Uppgifterna i denna förordning skall bevaras på ett sådant sätt att de berörda personerna bara kan identifieras under den tid som behövs för ändamålet ifråga.

10. De upplysningar som tas emot inom ramen för denna förordning skall på begäran ställas till de berörda fysiska eller juridiska personernas förfogande.

Artikel 38

Denna förordning skall gälla utan att det påverkar tillämpningen av eventuella nationella kontrollåtgärder som sträcker sig utanför minimikraven, under förutsättning att de är förenliga med gemenskapsrätten och den gemensamma fiskeripolitiken.

De nationella åtgärder som avses i första stycket skall anmälas till kommissionen i enlighet med artikel 2.2 i rådets förordning (EEG) nr 101/76 av den 19 januari 1976 om en gemensam strukturpolitik för fiskerisektorn[1].

Artikel 39

1. Förordning (EEG) nr 2241/87 skall upphöra att gälla den 1 januari 1994 med undantag för artikel 5, som skall fortsätta att gälla till dess förordningarna om utarbetande av de förteckningar som avses i artikel 6.2 i denna förordning har trätt i kraft.

2. Hänvisningar till den i punkt 1 upphävda förordningen skall anses som hänvisningar till denna förordning.

Artikel 40

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1994.

Medlemsstaterna skall fram till den 1 januari 1996 undantas från skyldigheten att tillämpa bestämmelserna i artiklarna 9, 15 och 18 i fråga om dataöverföring av avräkningsnotor och registrering av landningar.

Medlemsstaterna skall fram till den 1 januari 1999 undantas från skyldigheten att tillämpa bestämmelserna i artiklarna 6, 8 och 19 i fråga om fiske i Medelhavet.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.ter.

Utfärdad i Luxemburg den 12 oktober 1993.

På rådets vägnar

M. SMET

Ordförande

[1] EGT nr L 20, 28.1.1976, s. 19.